

Посвячене
християнське життя

Підготовка до відродження

*Але щоб зростали в благодаті й пізнанні
Господа нашого й Спасителя Ісуса Христа.
Йому слава і тепер, і дня вічного! Амінь.
2 Петра 3:18*

13

ПЛВЦ

Зміст

Підготовка до відродження	3
Вступ.....	5
I. Що таке відродження?	6
II. Як приходить відродження.....	12
III. Особиста підготовка	15
IV. Наслідки відродження	21
Завершення.....	23
Підсумок курсу.....	23

Підготовка до відродження

13

Існує так багато розмов про відродження, але так мало свідчень цього. Погляньте на історію пробуджень і принципи, які ми можемо використати, щоб принести пробудження зараз, сюди — в наші життя, в нашу церкву, в Україну. Це останній урок курсу “Посвячене християнське життя”. Можливо вас зацікавлять інші уроки цього курсу. Ось цей список:

- 1) «Мета та процес християнського життя»
Чи знаєте ви що таке мета? Вам важко бути «хорошим» християнином? Дізнайтеся, що хоче зробити Бог у вас і через вас у цьому надзвичайному житті, до якого ми покликані.
- 2) «Сила для духовного життя»
Дізнайтеся про служіння Святого Духа невіруючим та віруючим і три заповіді щодо Святого Духа, які дає Боже Слово.
- 3) «Війна»
Ми перебуваємо в духовній боротьбі з рішучим ворогом. Дізнайтеся про тактику сатани і про те, як бути переможцем.
- 4) «Молитва: поклоніння та хвала»
Молитва — це вираження наших відносин з Богом. Навчіться новому спрямуванню молитви — як шукати Його лиця перш ніж шукати Його руку.
- 5) «Молитва: прохання та заступництво»
А зараз, зосередившись на Всемогутньому Богові, дізнайтеся про радість заступництва. Сюди включені основні принципи молитви, перешкоди для молитви і важливість спільної молитви.
- 6) «Живе та діяльне — Боже Слово»
Біблія — наш основний засіб спілкування від нашого Небесного Отця і пожива для нашого духовного життя. Дізнайтеся як здобути найбільше користі від цього живого, могутнього джерела.
- 7) «Ходіння вірою»
Фундаментальним принципом життя в Божому Царстві є віра. Дізнайтеся як долати виклики вірі, а також які є етапи пізнання Божої волі у вашому житті.

- 8) «Духовна переміна»
Бог обіцяв, що Він перемінить нас силою Свого Святого Духа так, що ми станемо схожими на Нього. В цьому уроці ми спробуємо дати відповідь на питання: які зміни в нашому характері мають відбутися в результаті ходження з Христом?
- 9) «Розуміння страждань»
Дізнайтеся п'ять цілей страждання і як наша реакція на страждання може збудувати або зруйнувати нас. Ми самі вирішуємо чи страждання приведе нас до озлобленості чи до духовної зрілості.
- 10) «Спільність у родині»
Дізнайтеся як допомогти побудувати спільність у церкві, нашій «родині», як вирішувати конфлікти і як практикувати спілкування, яке прославлятиме Христа і принесе радість в наші серця.
- 11) «Служіння своїм ближнім»
Цей урок вимагатиме від вас перевірки як ви можете служити іншим. Він відкриє вам очі на те, для чого Бог дав вам дари Святого Духа і наскільки важливо для вас служити людям навколо.
- 12) «Використання часу»
Що Біблія говорить про роботу і як ми маємо використовувати час? Чи знаєте ви свої пріоритети і чи ставите ви цілі, які відображають це? Цей урок допоможе вам правильно використовувати час.

Вступ

Духовне зростання не мало б приводити до святості, яка відокремлена від інших людей. Навпаки, його результатом має бути вплив, який постійно розповсюджується назовні. Годі придумати краще завершення курсу, присвяченого християнському життю, ніж урок про відродження. Наше життя — це духовна мандрівка, і ми доволі часто падаємо на дусі, або відволікаємося від мети, або дозволяємо ворогу захопити якусь територію у нашому серці. Ми живемо в упалому світі, який постійно висміює або ставить під сумнів те, у що ми віримо, намагається підштовхнути нас до падіння або обмазати нас брудом. Якимось чином нам потрібно зробити так, щоб духовне оновлення час від часу ставало частиною нашого життєвого поступу. Можливо, час роботи над цим курсом став для вас періодом особистого відродження. Саме завдяки відродженню у серцях окремих людей Бог здійснює відродження у цілій Своїй церкві. У цьому останньому уроці ми розглянемо кілька відроджень, що сталися впродовж світової історії, і подивимось, як можна застосувати побачені принципи у наші дні. Якщо це перший урок, який ви проходите, то, для найбільшої користі, ми рекомендуємо зробити три речі:

- 1) Вивчаючи цей урок, ведіть духовний щоденник. В ньому ви запишете імена людей і потреби, за які ви молитесь, відповіді Бога і місця Біблії, які ви читаете, і чому вчить вас Господь.
- 2) Поставте собі метою щодня проводити тихий час з Богом. Якщо ви лідер, ми закликаємо вас виділити для цього одну годину на день протягом місяця. Однак якщо у вас ще немає регулярного часу спілкування з Богом, почніть з того, щоб кожного дня ставити собі мету — проводити такий час і практикувати це протягом місяця.
- 3) Вчіть напам'ять 4 вірші з Біблії. Ми пропонуємо вам вибрати 4 вірші з 11 розділу Послання до Євреїв — найвідомішого розділу про віру.

В уроці будуть питання, вправи і завдання, які допоможуть вам взаємодіяти з матеріалом і застосовувати його в житті. Зверніть увагу, що в кінці уроку є відповіді і ви можете перевірити наскільки засвоїли матеріал.

Ми радимо вам завести окремий зошит для виконання вправ. Це буде ваш «зошит роздумів», де ви можете записувати свої відповіді і думки з поданого матеріалу. Записи підкріплюють навчання, тому це чудовий інструмент для особистого зростання.

План уроку

- I. Що таке відродження
 - A. Визначення відродження
 - B. Біблійні приклади
 - B. Приклади з історії церкви
- II. Як приходить відродження
 - A. Потреба
 - B. Наш бік
 - B. Божий бік
- III. Особиста підготовка
 - A. Скрушення
 - B. Молитва
 - B. Шукання Його обличчя
 - Г. Покаяння
 - Д. Очікування
 - E. Протистояння сатани

IV. Наслідки відродження

- А. Усвідомлення гріховності
- Б. Ревне прагнення до Христа
- В. Завзяття у благовісті
- Г. Пробудження тих, хто гине
- Д. Голод до Божого Слова
- Е. Святість
- Ж. Вплив на суспільство

Завершення

Підсумок курсу

Цілі уроку

До кінця цього уроку ви повинні вміти:

1. Дати визначення духовного відродження та духовного пробудження.
2. Навести біблійні приклади відродження.
3. Пояснити, що потрібно для підготовки до відродження, беручи за основу 2 Хронік 7:14.
4. Перерахувати наслідки відродження.
5. Оцінити духовний стан власного серця та своєї церкви щодо відродження.

Завдання до уроку

1. Перегляньте план уроку та детально ознайомтесь із цілями уроку.
2. Прочитайте урок, дайте відповіді на питання і виконайте вправи, звертаючись, де вказано, до Біблії.
3. Проводьте щодня не менше як годину часу тихого спілкування з Богом. Приділіть час для збудження у собі скрушення і покаяння, які є необхідними для підготовки до відродження.
4. Проведіть півдня у молитві, дотримуючись визначених пунктів особистої підготовки до відродження.

Визначення ключових термінів

Повернення до старого — це дозвіл своєму егоїзму знову проникнути у серце та поступово витіснити звідти Бога.

Відродження — час, коли Божий Дух приносить оновлення духовного життя після періоду занепаду у житті окремого християнина або у цілій церковній громаді.

Духовне пробудження — процес, коли люди, які йдуть у загибель, усвідомлюють свою потребу в Бозі та починають шукати Його; зазвичай духовне пробудження пов'язане з відродженням церкви.

I. Що таке відродження?

Напевно, усі ми чули про відродження чи були присутні при тому, як хтось молився про відродження. В історії є чимало прикладів відроджень. Багато з них мали місцеві масштаби, проте бували й такі відродження, які сягали загальнодержавних чи навіть світових меж.

A. Визначення відродження

Для поглиблення розуміння та отримання більшої користі від уроку ми почнемо з того, що дамо визначення слова «відродження». Найочевидніше значення слова «відроджувати» —

це повертати до життя. Можна сказати, що людина, яку витягли з води, коли вона тонула, а потім реанімували, застосувавши штучне дихання рот в рот, була відроджена. У ній ще залишалося життя, хоч воно й згасало, але їй повернули дихання життя. Таким чином, широке визначення буде таким: відродження — це вливання оновленого життя у те, що це життя втратило. А тоді духовне відродження можна визначити як час, коли Божий Дух приносить оновлення духовного життя після періоду занепаду у житті окремого християнина або у цій церковній громаді.

У церкві нерідко можна помітити ознаки того, що вона потребує духовного відродження. У ній життя ще є, але це не життя з подостатком. Її вогонь ще не згас, але це вже не полум'я, а слабенький вогник. Церква стала терпимою до гріха, а це значить, що у ній бракує праведності. У ній керує егоїзм, а не Божий Дух. У житті людей і на церковних зібраннях відчувається апатія. Відродження можна також описати як повернення до нашої першої любові до Христа. Наша любов до Христа за тієї чи іншої причини була відсунута вбік, але треба, щоб вона знову посіла чільне місце у нашому житті та запалила нас ревним прагненням до Бога.

Буває, що люди говорять або моляться про відродження, але мають на увазі навернення загинувших до Христа. Але коли відродження переживає церква, тоді вплив буде відчутний у всій місцевій громаді. Почнеться духовне пробудження. Проте ми не можемо говорити про відродження загинувших до життя, бо до цього життя вони ще не були народжені. Вони мають пробудитися, мають усвідомити свою духовну злиденність, мають відчувати засудження в гріхах. Відродження — це щире повернення Божого народу до Бога та Його шляхів; воно буде виявлятися в усіх сферах життя. Коли наші сусіди побачать, як воно відбувається у церкві, вони раптом зрозуміють і свою духовну потребу та забажають і собі такого життя.

Б. Біблійні приклади

Відродження — це біблійна концепція. Слово, яке можна перекласти як відродження, понад 250 разів трапляється у різних формах у Старому Заповіті та 5 разів — у Новому. Бог постійно закликає Свій народ повернутися до близькості з Ним. У Біблії є кілька прикладів відродження, які ставалися впродовж стародавніх віків. Відродження, згадані у Старому Заповіті, відбувалися в Ізраїльському царстві, серед Божого вибраного народу. Цей народ носив Боже ім'я, проте часто не чинив відповідно до нього.

1. Часи суддів

Зазвичай Книга Суддів асоціюється у нас з неймовірним хаосом і гріхом людей. Проте у цьому періоді історії спостерігається певний цикл, що повторюється знову і знову.

1. Божий народ відвертається від Бога, шукаючи заміни святому Богові і Його шляхам.
2. Бог картає та дисциплінує людей, прагнучи повернути їх до Себе.
3. Народ усвідомлює свою потребу, кається та кличе до Бога.
4. Бог приходить і визволяє їх, повертаючи їх до правильних стосунків із Собою.
5. Далі йде період миру та духовності.

Цей цикл можна побачити у наведених нижче уривках, до кожного з яких також вказується людина, яку Бог ставив на той період.

Суддів 3:1–11	Отніїл	Суддів 6:1–8:35	Гедеон
Суддів 3:12–31	Егуд	Суддів 10:6–12:7	Їфтах
Суддів 4:1–5:31	Девора	Суддів 13:1–16:31	Самсон

2. Час царів

Попри жахливий духовний стан Ізраїля після правління Давида і Соломона, Бог час від часу посилав відродження Своему народові.

Прочитайте 2 Хронік 15:1–15 і дайте відповідь на подані нижче питання.

Питання 1. Чого бракувало ізраїльтянам?

Питання 2. Що зробив народ під час свого утиску та неолі і якою була Божа відповідь?

Питання 3. Якою була негайна реакція царя Аси, коли він вислухав пророцтво Азарії?

Питання 4. Що зробили люди, коли зібралися у Єрусалимі?

Результатом було те, що вся Юдея раділа з того, що це сталося, і Бог дав їм спокій від ворогів.

У 2 Хронік 29–31 бачимо історію царя Єзекії. Він царював після нечестивого царя Ахаза (2 Хронік 28:1–2; 24–25), і серця людей знову охололи до єдиного правдивого Бога (29:6). Проте в серці Єзекії було бажання повернути людей до Бога, і тому він одразу почав відновлювати місце поклоніння, очистивши його і принісши жертви за гріхи народу (29:10–36). Він розіслав по всій країні заклик повертатися до Бога і не оминув навіть мешканців північного царства (30:1–11). Народ зійшовся до Єрусалима на величезне святкування Пасхи (30:12–27). Після поклоніння Богові люди розійшлися та поламали боввани і жертвовники лжебогам (31:1). У людей змінилися пріоритети, вони почали коритися Божому закону, знову стали жертвувати на Божу справу, і до них повернулися мир і процвітання (31:4–21).

Минав час, і до влади знову приходили злі царі, але потім Бог поставив царя Йосіу (2 Хронік 34).

Вправа 1

Прочитавши 2 Хронік 34, складіть перелік тих чинників, які, на вашу думку, привели до нового відродження в країні. Запишіть також, які подібні та відмінні риси має це відродження порівняно з тими, що були вже розглянуті.

3. Після вигнання

Відродження сталося в Ізраїлі й після того, як народ повернувся з вигнання. Було відбудовано Храм, а потім відновлено міський мур навколо Єрусалима. Прочитайте Неемії 8–10 та дайте відповіді на питання.

Питання 5. Що відбулося в Неемії 8:1–8?

Питання 6. Якою була реакція людей у Неємії 8:9? Чому реакція була саме такою?

Народ щиросердно відвернувся від гріха та поступок до нового союзу з Богом, щоб ходити Його шляхами, скріпивши навіть цей договір підписами.

4. Новий Заповіт

У Старому Заповіті ми бачимо прямий зв'язок між фізичним випробовуванням, фізичним покаранням та фізичним Божим благословенням для Його фізичного вибраного народу. Коли ми переходимо до Нового Заповіту та нового союзу, ми бачимо, що увага переноситься на духовне. Іван Христитель, готуючи шлях для Господа, закликає людей каятися. Ісус звіщає Своє духовне царство у проповіді та навчанні. Далі маємо прихід Святого Духа, що супроводжувався піднесенням, яке ми нічим іншим, окрім як відродженням у єврейському народі, назвати не можемо. А за ним пішла робота цілим тогочасним світом, і скрізь по ньому почало відбуватися духовне пробудження. Коли ми сьогодні прагнемо відродження, то бачимо у своєму серці бажання знову пережити те, що засвідчила рання церква. До приходу Святого Духа нічого подібного не було, але коли Він прийшов і замешкав у християнах, то Його сила стала доступною для всіх, хто вірить.

В. Приклади з історії

В історії церкви є численні приклади відроджень у різних країнах. Ми маємо можливість розглянути той вплив, який вони мали на церкву та суспільство. Щоразу ми можемо бачити дію однакового циклу, хоча ці відродження відбувалися в різних місцях і мали різну силу і тривалість. Ми не маємо наміру викладати тут історію відроджень, але для наочності розглянемо кілька прикладів. В історії церкви завжди були піднесення і занепади, і ці піднесення можна вважати відродженнями, у яких частина церкви пробуджувалася і відроджувалася та починала знову функціонувати так, як у першому столітті.

1. Перше велике пробудження в Європі

Упродовж історії відбулося кілька масштабних рухів Святого Духа, які отримували назву «великих пробуджень», оскільки вони починалися з відродження, а потім перекидалися на різні сфери життя суспільства, спонукаючи тих, хто гине, йти до покаяння, а далі ширилися в інші частини світу.

Перше Велике пробудження в Європі почалося серед моравських братів у 1727 році в Саксонії (територія теперішньої Німеччини).¹ Моравські брати були духовними нащадками Яна Гуса, мученика 15-го століття. Вони організували громаду в маєтку графа Цінцендорфа і прагнули жити в простоті та святості. До цієї групи приєдналися інші люди, але незабаром між ними виникли серйозні розбіжності. Це дуже обурювало Цінцендорфа. У 1727 році він почав довго і старанно молитися за цих людей. Він уклав текст угоди, яку мали підписати члени громади. У цій угоді підкреслювалися моменти, щодо яких усі були згодні, і містився заклик до нової посвяти себе служінню Христу. Він першим її й підписав. Ця угода була підписана 12 травня, і чимало членів громади вирішило відвести певний час для молитви. 16 липня Цінцендорф публічно молився з плачем, і у всіх членів громади з'явилося прагнення проводити час у молитві та бажання виявляти досі небачену любов одне до одного. Вони часто збиралися групами по три або чотири особи. Зустрічі були присвячені духовному

¹ Worldwide Christian Revival News Archive. [Електронний ресурс]: [сайт]: —Режим доступу: <http://www.inthenameofjesus.org/Revival> (дата звернення: 20 травня 2009 р.)

зростанню та молитві. 10 серпня священнослужитель на недільному богослужінні раптово схилив коліна перед Богом і всі присутні на зібранні долучилися до нього. Вони продовжували співати, плакати та молитися аж до півночі. Усі серця були поєднані у любові.

Через кілька днів відродження почалося серед учнів школи-інтернату, вони провели цілу ніч у молитві. Їхнє життя було явно преображене Святим Духом. 25 серпня моравські брати розпочали цілодобове молитовне зібрання, — воно тривало без перерви понад сто років! У січні 1728 року вони провели своє перше місіонерське зібрання, а протягом наступних 25 років послали на служіння 100 місіонерів зі своєї невеликої громади. За 65 років вони відправили 300 місіонерів і відкрили 226 місіонерських станцій. І це сталося ще до народження Вільяма Кері, який вважається «батьком сучасних місій». Вони посилали місіонерів у Північну та Південну Америку, Південну Африку, Азію, Австралію та на багато островів, зокрема і в Гренландію.

Це потужне відродження і духовне пробудження почалося завдяки тому, що в однієї людини було скрушене серце, вражене станом братів у вірі, а підтримувалося постійною молитвою.

2. Відродження в Південній Африці

Ви вже познайомилися з Ендрю Мюрреем завдяки кільком його роботам. Одна з причин, чому для цього курсу було обрано ці класичні твори, полягає у тому, що він був однією з ключових фігур у південноафриканському відродженні у середині 19-го століття. Його батько був пастором, і, коли Ендрю був ще хлопчиком, батько щоп'ятниці читав увечері всій родині про великі відродження минулих років, а після читання йшов до своєї кімнати та молився про відродження у Південній Африці. Ендрю Мюррей підхопив це завзяття і став сам молитися про відродження далі. Він став пастором голландської реформатської церкви. У його церкві була молитовна група, учасники якої регулярно підносили до Бога заступницькі молитви про відродження. Для молитви вони сходили на пагорб за містом, і там молилися за народ. Але загалом у церкві цікавості до молитви було дуже мало. Проте у 1860 році всі зненацька стали приходити на молитовні зібрання. Такі зібрання стали проводитися щоденно, іноді навіть тричі на день.

Якось одного разу Мюррей проповідував на вечірньому зібранні, а у той самий час в іншій частині церкви люди зібралися на молитву. Дж. Девриз був очевидцем того, що там відбувалося, і ось що він пише:

Недільного вечора в маленькому залі зібралось близько шістдесяти молодих людей. Мені було доручено провести це зібрання, яке почалося співом гімну та уроком з Божого Слова, після якого я помолився. Далі ще троє або четверо заспівали куплет з гімну та помолилися, як це зазвичай робилося. Потім чорношкіра дівчинка, якій було років з п'ятнадцять, служниця у фермера, що жив неподалік, піднялася у самому кінці залу і запитала, чи можна їй заспівати гімн. Спочатку я вагався, не знаючи, що подумують присутні, але кращий мій бік узяв гору, і я сказав: «Так, можна». Вона заспівала один куплет з гімну та дуже зворушливо помолилася.

Коли вона молилася, ми почули немовби звук, який спочатку чувся далеко, але поступово наближався. Врешті-решт нам здалося, що затрусився весь зал; усі присутні, за винятком, може, двох осіб, почали молитися — більшість уголос, а деякі пошепки. Але все одно шум, який піднявся від цього скупчення людей, був оглушливим.

Мене охопило почуття, яке я не можу описати. Навіть зараз, через 43 роки від тих подій, той незабутній вечір проходить перед моїм внутрішнім поглядом, немаче якась зворушлива панорама. Згадавши минуле, я знову відчуваю те ж саме, що почував тоді, і не можу втриматися, щоб не відсунути стілець і, схиливши коліна, палко не подякувати Богові за Його великі справи.²

² Choy L. Out of the Box // Pray! — 2001. — January/February. — Issue #22.

На це зібрання покликали Ендрю Мюррея. Він спробував заспокоїти людей, але все марно. Ніхто навіть не почув його — всі присутні й далі кликали до Бога в молитві. Він спробував почати пісню, але й це нічого не дало, і зрештою він вийшов із залу. Він був людиною, добре знайомою з інформацією про відродження в інших місцях. Попри свою належність до голландської реформатської церкви, для якої характерна стриманість у зовнішніх проявах, сам він був гарячим, навіть палким проповідником, який намагався пробитися крізь духовну змертвілість. Але й навіть він виявився не готовий до такого спонтанного вилиття Святого Духа, яке почалося за його відсутності. Такий самий спалах некерованої молитви та покаєння стався і на одному із пізніших зібрань, яке проводив Мюррей. Він знову спробував заспокоїти людей, але до нього підійшов незнайомець і переконливо розказав про те, що він був свідком точно таких самих виявів під час відродження у Північній Америці. Ці слова переконали Мюррея. Те, що відбувалося навколо нього, він осмислив у особистій кризі, і завдяки цьому прийшов до тієї глибини духовного ходіння, яка віддзеркалилась у його роботах, у чому ви й самі могли пересвідчитися.

Коли приходить відродження, це є дією з Божого боку, яку люди контролювати не можуть. Це відродження тривало роками та вплинуло на райони аж за 300 кілометрів від того місця, де воно почалося. Був час, коли у цих місцях церкви насилу знаходили собі хоча б одного керівника, а тепер церковні служителі з'являлися десятками! Молитовні зібрання множилися, християни збиралися для молитви в будні дні групами по троє або четверо. Деякі церкви навіть не вмщали всіх, хто приходив на богослужіння!

3. Відродження в Уельсі

На початку 20-го століття (1904–1905) спалахнуло відродження в Уельсі. Як і у випадку з іншими відродженнями впродовж історії, цьому відродженню передувала посилена молитва багатьох небайдужих християн з різних церков. Вони відчайдушно бажали бачити Божий рух посеред них. У цьому разі Бог призначив молодому чоловікові на ім'я Еван Робертс стати інструментом Його дії. Робертс не навчався в семінарії, не мав спеціальної освіти. Він був шахтарем, який молився за людей і всім серцем шукав Бога. Його попросили сказати слово в маленькій каплиці, де зібралось 17 осіб. Він проповідував там щовечора, і не минуло й двох тижнів, як у каплиці збиралося вже 800 осіб. Крім того, молитовні зібрання стали проводитися і в домах. Далі відродження почало ширитися іншими містами.

Результати були приголомшливими у своїй дивовижності. Упродовж перших п'яти тижнів відродження близько двадцяти тисяч осіб долучилися до церков у різних куточках Уельсу. За рік ця кількість сягнула ста тисяч. Чимало християн привселюдно зізнавалися у своїх гріхах і просили вибачення у віруючих і невіруючих. Рівень злочинності різко впав. Люди повертали вкрадене. Таверни та кінотеатри закривалися, тому що в них ніхто не ходив. Це відродження тривало менше ніж два роки, але за цей час 152 тисячі осіб знайшли спасіння, а пастори, які приїжджали подивитися на те, що відбувається, понесли його на інші землі.

4. Корейське відродження

Нижче подано розповідь про відродження в Кореї, яке розпочалося у 1907 році та тривало сорок років.

Кілька місіонерів вирішили щодня опівдні збиратися для молитви. У кінці місяця один з братів, які збиралися разом, запропонував припинити ці молитовні зібрання, «оскільки через них так нічого і не відбулося». Він запропонував: «Краще молюся вдома, коли кому виходить». Однак інші брати запротестували та стали стверджувати, що їм слід ще більше молитися щодня. Їхні щоденні молитовні зустрічі тривали чотири місяці. І тут раптом почали виливатися благословення. То тут, то там церковні богослужіння переривалися плачем і визнанням гріхів. За

деякий час почалося потужне відродження. В одній церкві під час вечірнього недільного богослужіння головний служитель зізнався, що вкрав сто доларів, упорядковуючи спадщину однієї вдови. Тієї ж миті присутні відчули докір за гріхи. Це богослужіння закінчилося о другій годині ночі з неділі на понеділок. Дивовижна Божя сила відчувалася так, як ніколи раніше. Коли ця церква очистилася від гріхів, багато грішників знайшло спасіння.

До церков через цікавість люди стали сходитися натовпами. Деякі приходили насміхатися, але їх охоплював страх, і вони залишалися молитися. Серед таких «допитливих» був ватажок однієї банди розбійників. Він відчув докір і навернувся у віру. Після цього він попрямував до міської влади та добровільно здався. Здивований чиновник сказав: «У вас нема обвинувача, ви самі звинувачуєте себе! У Корей немає закону, який давав би нам підстави вас затримати», — і його відпустили.

Один з місіонерів виголосив: «Ці кілька місяців молитви цілком варті витраченого часу, тому що Бог, давши Святого Духа, за півдня зробив більше, ніж всі місіонери укупі могли б зробити за півроку». Не минуло й двох місяців, а у віру навернулося понад дві тисячі язичників. Палкість цих нововернутих стала притчею во язицех. Деякі з них жертвували все, що мали, на будівництво церкви і плакали, що не могли дати більше. Без слів зрозуміло, що вони усвідомлювали силу молитви. Ці нововернені були хрищені «Духом благання». В одній церкві оголосили, що щодня о 4:30 ранку відбуватимуться молитовні зібрання. У перший же день 400 осіб прийшли задовго до початку зустрічі — вони так хотіли молитися! Буквально за кілька днів кількість молільників досягла 600. У Сеулі середня відвідуваність щотижневого молитовного зібрання становила 1100 осіб.³

Це лише кілька прикладів відроджень, які ставалися впродовж історії знову і знову. Усім їм передувала молитва. Усі вони відбувалися у час, який призначив Сам Бог. У більшості відроджень була щонайменше одна людина, яка виходила на передній план, і за нею йшли інші. Ознакою всіх відроджень було радикальне покаяння Божого народу і прагнення тіснішого спілкування з Господом. Усі вони залучали невірних до того, що Бог робив у Своему народі, і під час цих відроджень змінювалося суспільство.

II. Як приходить відродження

А. Потреба

Нерідко церква почувається цілком вдоволеною. За якийсь час членство церкви зросло, можливо, громаді вдалося побудувати гарне приміщення, у церкві функціонують різні програми — життя прекрасне! Можливо, саме в такий момент церква найбільше потребує відродження і найменше це усвідомлює. Звернімося до книги Об'явлення і подивімося на те, яку оцінку Христос дає двом церквам того часу.

Прочитайте Об'явлення 2:1–4.

Питання 7. За що церква в Ефесі отримала похвалу?

³ Unknown Christian, The Kneeling Christian. [Електронний ресурс]: [сайт]: —Режим доступу: <http://www.ccel.org/ccel/unknown/kneeling.vi.html> (дата звернення: 14 жовтня 2009 р.)

Усі ми похвалили б таку групу людей.

Питання 8. За що дорікнув їм Христос?

Тепер прочитайте Об'явлення 3:15–17.

Питання 9. За що Христос дорікає церкву в Лаодикії?

Це були церкви першого століття, але у деяких з них уже тоді була потреба відродження. Тому ми повинні пильнувати, а не задовольнятися тим, як ідуть справи, покладаючись на свою наполегливу працю або на наявні фізичні благословення. Небезпека повернення до старих шляхів є завжди, і в Писанні ми неодноразово маємо заклики не спати, а чути. Повернення до старого — це свідчення про те, що ми дозволили своєму егоїзму знову проникнути у наше серце та поступово витіснити звідти Бога. Ви можете використовувати принципи, викладені в цьому курсі, для аналізу стану власного серця і своєї церкви.

- 1) Чи явно видно силу Святого Духа? Чи прагнуть її люди?
- 2) Чи є постійне усвідомлення того, що ви залучені у духовну битву і повинні чинити опір темному царству сатани, а також прагнути захопити його територію для Христа?
- 3) Чи поклоняєтеся ви Богу на самоті та чи маєте у тому задоволення?
- 4) Чи є молитва регулярною та живою частиною вашого життя?
- 5) Чи є Біблія активною щоденною частиною вашого життя?
- 6) Чи ґрунтуються ваші рішення на вірі, чи, можливо, ви сповнені занепокоєння, страхів і сумнівів?
- 7) Чи є прагнення до святості, яка була у Христі, панівною частиною вашого життя і мислення?
- 8) Чи проникла у ваше життя образа і запеклість (викликана будь-яким стражданням)?
- 9) Чи не припинили викликати у вас занепокоєння розбіжності або конфлікти у вашій церкві?
- 10) Чи використовуєте ви який-небудь незначний привід для виправдання себе в тому, щоб не служити іншим — і християнам, і нехристиянам?
- 11) Чи наповнене ваше життя тим, що Бог зробив для вас, і чи розповідаєте ви про це іншим — і християнам, і нехристиянам?

Ви можете поставити ще чимало запитань, відповіді на які будуть свідчити про стан вашого серця. Це лише кілька прикладів.

Вправа 2

Використовуючи наведені вище питання, складіть кілька подібних питань, які стосувалися б церкви в цілому. Ваші питання повинні віддзеркалювати те, що відбувається, коли люди збираються разом як громада у Христовому Тілі. Після того, як ви складете список питань, запишіть, що, на вашу думку, сподобалося б Христу у вашій церкві та чим Він був би незадоволений.

На жаль, коли ми повертаємося до своїх гріховних шляхів (неважливо, у великому чи малому), ми зазвичай не усвідомлюємо цього. Як же тоді може відбутися відродження?

Б. Наш бік

Скрізь у Писанні ми бачимо, як люди шукали Бога і як Бог казав людям шукати Його.

Прочитайте Псалом 85:5–10; Ісаї 64:1–9 і Авакума 3:2.

Питання 10. Чого шукали та до чого люди прагнули в кожному з цих уривків?

Якщо ми зійшли з дороги або стали млявими у своєму духовному житті, Бог буде посилати нам випробування, проблеми та навіть гноблення, щоб змусити нас дослідити свій стан. Здебільшого в момент кризи люди звертаються до Бога. Саме це ми й бачили у біблійних прикладах відродження. Народ переживав утиски або нападки і тоді починав шукати Господа, молитися до Нього та благати про Боже визволення. Ці люди врешті-решт приходили до усвідомлення того факту, що їхні труднощі були не просто труднощами, а сигналами від Бога, які вказували на відхід від правильної дороги, і розуміли, що, лише повернувшись до Бога, вони зможуть виправити своє життя і знову жити у благословенні (Осії 5:15). Потім вони отримували фізичні благословення процвітання і миру, які Бог давав їм як Своему народові, а також духовні благословення. Ми належимо до духовного царства Христа і під час відродження будемо благословенні духовним процвітанням і миром з Богом та людьми.

Нерідко буває так, що коли люди все глибше і глибше усвідомлюють кризу, тоді у них з'являється непоборне бажання до більш ревної молитви у більших групах. Молитва про Божий порятунок часто супроводжувалася і постом, бо він є ознакою людської щирості. Джона-тан Едвардс, який був головним діячем Великого пробудження в Америці у 1734–1750 рр., написав статтю під назвою «Скромна спроба сприяти явній згоді та видимому союзу Божого народу для надзвичайної молитви, відродження релігії та поширення царства Христа на землі».⁴ Попри таку довгу та громіздку назву (хоча у той час такі назви були цілком звичними) стаття спонукала людей у різних церквах молитися про відродження і пробудження. У всі часи молитва була першим кроком до відродження, кроком, що передбачав активну участь людини. Коли люди молилися про відродження, вони досліджували свої серця, щоб привести їх у правильні стосунки з Богом.

В. Божий бік

Ми розглянули людський бік відродження — пошук Бога та молитву, але жодна людина не здатна маніпулювати Богом та змусити Його привести до відродження. **Відродження має прийти від Нього.** Коли є сильні емоції, ревність чи навіть динамічна проповідь, люди можуть стверджувати, що почалося відродження. Проте силою, яка діє у відродженні, є Святий Дух. Він приходить у той час, який визначить Сам, щоб зробити Свою справу в серцях Свого народу. Але Він має свободу рухатися та виконувати Свою роботу лише тоді, коли готові серця людей у Божому народі. І тому ми повинні запитати: «Господи, чи готове моє серце?»

Прочитайте Малахії 3:1–4.

Питання 11. Як Господь прибуде до Свого храму?

⁴ Schlafer D. Revival 101, Understanding How Christ Ignites His Church. — Colorado Springs: NavPress, 2003. — P. 28.

У Бога свої терміни, і, хоч ми й повинні шукати Його, Він сам визначає час. Бог бажає очистити Свій народ, тому прийдешнє відродження було Його ініціативою та виконанням того, чого Він бажає для чистої церкви, яка всім серцем шукає Його і служить Йому. А тому Бог почне з очищення (яке може виявитися болючим), щоб у людей з'явилося бажання віддатися Йому всім серцем. Це означає, що дискомфорт, страждання і всілякі труднощі є ознаками того, що Бог намагається привернути нашу увагу, щоб потім принести відродження.

«Ти нас оживиш, і ми будемо ім'я Твоє кликати!»

Псалом 80:19

«Відверни мої очі, щоб марноти не бачили, на дорозі Своїй оживи Ти мене!»

Псалом 119:37

«Перемучений я аж занадто, за словом Своїм оживи мене, Господи!»

Псалом 119:107

«Якщо серед тісноти піду, Ти оживиш мене, на лютість моїх ворогів пошлеш руку Свою, і правиця Твоя допоможе мені»

Псалом 138:7

«Бо так промовляє Високий і Піднесений, повіки Живущий, і Святий Його Ймення: Пробуваю Я на Височині та в святині, і з зламаним та з упокореним, щоб оживляти духа скромних, і щоб оживляти серця згноблених!»

Ісаї 57:15

«Ходіть, і вернімось до Господа, бо Він пошматував і нас вилікує, ударив і нас перев'яже! Оживить він нас до двох днів, а третього дня нас поставить, і будемо жити ми перед обличчям Його»

Осії 6:1–2

Зазвичай для початку відродження Бог застосовує суворі методи, вживає те, що нам не подобається або що руйнує наше самовдоволення. А це примушує нас до прийняття радикальних рішень та встановлення нових пріоритетів.

III. Особиста підготовка

Відродження може статися скрізь, де є люди, які прагнуть його понад усе. Але йдеться не про те, що ми можемо визначати час та місце відродження. Це визначає Бог, бо відродження — це Божий рух. Проте ми завжди маємо можливість та обов'язок активно намагатися пізнати, чого бажає Боже серце. Що може бути дорожчим для серця Божого, ніж бачити Свою церкву бадьорою, уважною, живою та чистою?

Як же ми можемо підготуватися до відродження? У 2 Хронік 7:14 описана стежка до відродження. Бог каже:

*«І впокоряться люди Мої,
що над ними кличеться Ім'я Моє,
і помоляться,
і будуть шукати Ім'я Мого,
і повернуть зо злих своїх доріг...»*

Контекстом цього вірша є момент слави в Ізраїлі — посвячення храму, збудованого Соломоном. Але Бог бачив і знав наперед, що серця людей відступлять від Нього, і тому Він вказав на шлях до відродження. Цей вірш закінчується обітницею:

*«...то Я вислухаю з небес,
і прощу їхній гріх,
та й вилікую їхній Край!»*

А. Скрушення

Найперше, чого Бог вимагає від нас, — це упокорити себе. Ця тема часто повторюється у Писанні. У Біблії немає жодної згадки про те, щоб хтось, прийшовши з гордістю до Господа, зміг наблизитися до Нього та сподобитися Його уваги. Гордість проникає в наше життя непомітно. Порівняння себе з іншими людьми часто є проявом гордості. У деяких людей це виявляється у впевненості в тім, що вони кращі за інших, проте навіть тоді, коли ми вважаємо себе гіршими за інших, ми відчуваємо дію ображеної гордості. «Мені всього бракує» — це зосередженість на собі, а не на залежності від Бога. Ми часто відмовляємося щось робити, бо кладемо в основу не здорову оцінку своїх здібностей, а страх перед невдачею. Усе це є ознакою гордості. Це незалежність від Бога та Його шляхів, навіть якщо при цьому ми стверджуємо, що служимо Йому.

У Якова 4 висвітлюються і проблеми гордості, і Божі способи усунення цих проблем. Прочитайте цей розділ Послання Якова, а потім дайте відповідь на питання, що наводяться.

Питання 12. Кому Бог противиться (вірш 6)?

Питання 13. Про яку проблему Яків говорив на початку?

Питання 14. Як саме Яків пропонує усунути проблему гордості перед Богом (вірші 7–10)?

Питання 15. Які гріхи, наведені в решті уривка, походять від гордості?

Часто буває і так, що ми виявляємо гордість цілою церковною громадою. Ми пишаємося своєю церквою, тому що ми святіші за інших, маємо чистіше вчення, гарнішу будівлю — або більше смирення! На інші церкви та деномінації ми дивимось зверхньо, вважаючи їх «меншими» за себе. Байдуже, у якій площині між нами є розбіжності та про що саме ми сперечаємося, — гордість вбиває.

Ключем до розуміння нашого стану щодо гордості є наша готовність молитися: «Господи, скруши, зламай мене! Забери кожную краплю гордості та егоїзму — зруйнуй усе це!» Якщо ви не допускаєте навіть думки про таку молитву, тоді у вас нема скрушення, ви не готові до відродження і не прагнете його всім своїм серцем. Можете ви помолитися такою молитвою чи ні?

Питання 16. Відповідно до Псалма 51:19; Ісаї 57:15, 66:2, яких людей шукає Бог?

Питання 17. Чого Господь вимагає від нас відповідно до Михея 6:8?

Який ваш стан перед Господом? Чи схильні ви до засудження, фарисейства, чи зайняті ви своїми планами і чи думаєте ви у ті моменти, коли ці плани не реалізуються, що так сталося тому, що Бог не допоміг вам, а не тому, що ви не надіялися на Нього? Про що вам потрібно молитися? Як вас сприймають інші люди? Змогли б вони попросити вас виконати якусь непримітну справу чи радше подумали б, що ви все одно не захочете за таке братися? Аналізуючи свій стан, пам'ятайте, що Бог каже: *«Пробуваю Я... з зламаним та з упокореним, щоб оживляти духа скромних, і щоб оживляти серця згноблених!»* (Ісаї 57:15). На вашу думку, чи подобається Богові пробувати з вами у такому стані, як ви зараз? Для гордих відродження не буде.

Б. Молитва

Наступним кроком на шляху до відродження названо молитву. Молитва є підтвердженням нашої залежності від Бога. Саме у молитві ми звертаємося до Бога, чекаючи від Нього визволення в особистому житті, у наших церквах, у нашій країні та у цілому світі.

Африканська держава Уганда найбільше відома диктаторським режимом Іді Аміна, який стоїть за грабуванням, тероризуванням та вбивством сотень тисяч осіб. Він закрив церкви, духовне життя у країні завмерло, однак був залишок — люди, які пішли в джунглі, в печери і там кликали до Бога, і кликали не день, не тиждень, не місяць — їхній плач до Бога підносився роками. Вони молилися доти, доки не отримали відповідь, доки не стався прорив. Прийшло відродження, прийшло пробудження, люди потоком ішли у церкви у пошуках Бога, і зараз Бог визнається у цій країні на всіх рівнях влади від самого президента і далі. Рівень злочинності впав, рівень захворюваності на СНІД знизився з-понад 30 % до 5 %. Але молитва, яку вони підносили до Бога, не була простою буденною молитвою на кшталт: «Господи, якщо хочеш, можеш послати відродження». Відродження стало результатом інтенсивної, щирої, тривалої особистої та спільної молитви.

Сьогодні є всесвітній молитовний рух, подібного до якого ніколи раніше не було. За приблизними оцінками 170 мільйонів християн щодня моляться про відродження і духовне пробудження, і щонайменше десять мільйонів молитовних груп моляться про всесвітнє відродження.⁵

Вказівки для молитви

Можливо, ви не знаєте, як почати молитися за відродження. Нижче подано кілька порад, які можуть вам стати у пригоді.⁶

- 1. Просіть Бога принести глибоке розуміння гріховності, духовне скрушення, святий страх Божий і щире покаєння у Божому народі.** Без цих складових жодного відродження не буде, і лише Бог може виробити їх у Своїх людях. Зрештою, ми не в змозі домогтися справжнього скрушення та покаєння своїми силами чи методами (2 Коринтян 7:10).
- 2. Моліться про те, щоб у життя пасторів та керівників християнських служінь прийшло глибоке очищення, щире покаєння та духовна сила.** Відродження і духовне пробудження є надзвичайно малоімовірним без потужного Божого руху серед пасторів та християнських керівників. Пастори, які пережили особисте оновлення, — це необхідна умова для Божого руху в наші дні (Ефесян 6:14–20)!

⁵ Ibid. — Р. 30.

⁶ Невідомий автор.

3. **Моліться, щоб Бог дарував Своему народу духовний голод та привів людей до ревного заступництва у молитві.** Бог має дати людям щире віру та гаряче бажання молитися. Своїми програмами та методами ми не здатні запровадити справжній молитовний рух (Філіп'ян 2:13).
4. **Моліться, щоб Бог приніс єдність у любові всередині наших церков і глибоку гармонію у стосунках між церквами.** Багатьом церквам потрібне зцілення у стосунках між членами (усунення конфліктів); численні церкви мають облишити заздрість і припинити конкуренцію з іншими церквами (Івана 13:35).
5. **Моліться, щоб Бог наповнив Свій народ ревним бажанням бачити, як люди приходять до спасіння.** Лише Бог може дати нездоланне бажання дбати про душі. Допоки Божий народ не стане завзято молитися за тих, хто гине, і не візьметься з усіх сил за приведення душ до спасіння, годі чекати пробудження. Слідкуйте за тим, щоб ви постійно поіменно молилися за багатьох людей, які йдуть до погибелі (Римлян 9:1–3).
6. **Моліться, щоб Бог дав Своему народу ревне бажання до місіонерської роботи та організації нових церков.** Великі пробудження спричиняються до вибухоподібного зростання місіонерських проектів, нових служінь і нових церков. Лише Бог може дати людям справжню ревність до місійної роботи (Матвія 28:19).
7. **Моліться, щоб Бог закликав тисячі людей до служіння, місіонерської праці та іншої християнської роботи.** Є чимало церков, які вмирають від браку тих, хто ловив би душі, — пасторів і вчителів. Крім того, ми зможемо відкрити лише стільки церков, скільки матимемо організаторів нових громад (Матвія 9:37).
8. **Моліться, щоб Бог виливав Свого Духа потужним потоком, який нестиме очищення.** Просіть Бога очищати ваші мотиви у молитві про відродження, тому що **цілком можливо** молитися про відродження через власні амбіції або з власних егоїстичних причин. Нашими мотивами повинні бути лише: а) Божо слава і б) поширення Божого царства. Ми не повинні молитися про відродження тільки для вирішення власних проблем або для того, щоб наші церкви здавалися успішними в очах людей (Якова 4:2).

В. Шукання Його обличчя

Шукання Бога було темою, яка червоною ниткою проходила через весь курс. Воно містить у собі прагнення пізнати, ким є Бог, ставати ближчим до Нього, розуміти і виконувати Його закони, тим самим намагаючись здобути Його прихильність. Ми можемо звертатися до Нього, щоб отримати визволення від бід або відповіді на наші молитви, але це не є шуканням Його обличчя, і ми повинні чітко розуміти цю межу. Це частина нашого життєвого безперервного шляху, оскільки тут, на землі, ми ніколи не пізнаємо Його в усій повноті. У нас має розвинути невситимий голод до Бога та Його присутності у нашому житті. У відродженні ми якраз і шукаємо виявів Його присутності у нас та навколо нас. Мартін Ллойд-Джонс, великий британський проповідник 20-го століття, у своїй книзі «Відродження» писав:

Щоразу постійно неминучим першим кроком до відродження була спрага за Богом — спрага, жива спрага пізнання живого Бога, а також палке бажання бачити Його у дії, бачити вияв Його Самого та Його сили, яка піднімається і розсіює всіх Його ворогів.⁷

Вправа 3

Прочитайте уривки, що подаються нижче. Люди, описані в них, були «голодними» на Бога. Чого бажала кожна людина у цих уривках? Запишіть свої знахідки. Чи є ці приклади віддзеркаленням вашого голоду до Бога? Які саме? Запишіть коротку молитву, у якій буде висловлено те, що є у вас на серці.

⁷ Цитовано за кн.: Schlafer D. Op. Cit. — P. 33.

Мойсей — Вихід 33:13–18

Псалмоспівець — Псалом 42:2–3

Давид — Псалом 63:2–4

Павло — Филип'ян 3:10

Г. Покаяння

Варто ще раз відзначити, як ми вже відзначали в уроці 4, «Молитва: поклоніння та хвала», що ми зможемо по-справжньому шукати покаяння тоді, коли побуваємо в присутності Господа. Можна скласти список гріхів, але цей список буде нескінченним і не вселятиме жодної надії. Проте коли ми стикаємося з Божою святістю, яка містить і Його милість, і співчуття до нас, ми набуваємо сміливості визнати свої гріхи, попросити Бога про прощення і відшкодувати спричинені збитки. Нам треба винести свій гріх на світло, що часто означає визнати його перед іншими, іноді навіть перед усією громадою у Тілі Христовому, особливо якщо ви очолюєте якесь служіння або є християнським керівником. У Біблії ми маємо приклади керівників, які впокорили себе у сповіді та покаянні. У 2 Самуїловій 24 наведена історія про те, як Давид у момент гордості влаштовує перепис населення всупереч Божому повелінню і накликає кару. У вірші 17 Давид відкрито визнає свою провину, а потім приносить за свій народ жертву, яка дуже дорого йому коштувала. Даниїл, з іншого боку, заступався у молитві за свій народ та сповідував його гріхи, хоча ми не знаходимо жодної згадки про будь-який гріх у його власному житті. Проте він як керівник все одно приходив до Бога у покорі та просив від імені народу про прощення і милість (Даниїла 9:4–11). Лідер несе велику відповідальність за те, щоб зберігати себе в чистоті перед Богом, сповідаючись і каючись в усіх гріхах, щоб не накликати страждання на своїх людей, а також сповідаючись і каючись і за своїх людей теж.

Щирість нашого покаяння зазвичай виявляється у готовності відшкодувати збиток або надолужити заподіяне. Іноді для цього треба вибачитися; іноді — сплатити борг або замінити зіпсоване. Якщо людина не готова до відшкодування або надолуження, то вона насправді не кається. Покаяння — це бажання цілковито відвернутися від гріха, очистити від нього своє життя, все виправити та прямувати далі з чистою совістю.

Питання 18. Прочитайте Матвія 5:23–24. До чого закликає Ісус у тих випадках, коли хтось має щось на нас?

Якщо ми регулярно досліджуємо свої серця перед Богом і не прагнемо приховати від Нього свій гріх, то Він покаже нам, що саме нам досі потрібно виправити. Він ніколи нам не жбурне весь перелік наших гріхів. Натомість Він явить нам Свою святість та відкриє те, над чим Він бажає працювати далі у нашому житті. Він не бажає, щоб ми загрузли у горі та скорботі.

Питання 19. Прочитайте Неемії 8:9–12. Яке повеління отримав народ?

Читаючи далі, у Неемії 9 ми бачимо, що люди стали сповідатися і каятися, а також поклонятися Богу. Бог знав про скрушення їхніх сердець, і хотів, щоб вони зрозуміли радість у Ньому (Неемії 8:10). У Писанні народів було відкрито не лише те, у чому полягав їхній гріх, але й знання про те, що Бог бажає простити.

Питання 20. Прочитайте Псалом 130:3–4; Псалом 86:5; Михея 7:18–19. Підсумуйте, що у цих уривках сказано про повноту Божого прощення.

Вправа 4

Дайте Богові можливість дослідити ваше серце. У попередніх уроках ми говорили про сповідь, покаяння і чистоту перед Богом. Відведіть 20 хвилин на повторення цього розділу. Попросіть Бога показати вам, чи треба вам примиритися із кимось або відшкодувати комусь заподіяну шкоду. Гордість змушує нас думати, що це неважливо, якщо ми вже попросили пробачення у Бога, але ми повинні у смиренні зробити все, щоб виправити ситуацію, коли це в наших силах. Без цього наше покаяння буде дуже поверхневим. У своєму зошиті запишіть імена людей, яких Бог приводить вам на думку, а також те, що ви маєте виправити: перепросити, повернути гроші чи зробити щось інше, що у ваших силах. Очистьте свою совість, а потім прийміть Боже прощення — щирим серцем і з радістю!

Коли ми поклоняємося Божій святості, сповідуємо свою гріховність і приносимо Богові своє скрушення, тоді приходить відродження!

Д. Очікування

Якщо глибоким бажанням нашого серця є відродження і пробудження і ми починаємо бачити, як інші люди теж прагнуть цього і про це моляться, тоді нам потрібно налаштувати себе на очікування того, що Бог зробить щось велике і рано чи пізно дасть Своему Святому Духові прийти та вилити Свою силу у відродженні та пробудженні. Наше очікування ґрунтується на Його обітницях.

Прочитайте Повторення Закону 4:29–31 і Єремії 29:13–14.

Питання 21. Назвіть обітниці, які в кожному уривку даються тим, хто шукає Господа.

Якщо це саме те, у що ми щиро віримо, чого очікуємо і бажаємо, тоді ми також повинні знати, що саме відбуватиметься у церкві під час відродження. Ми хочемо, щоб у церкві з'явилися християни, які знову повернулися до життя та сповнилися завзяття і любові до Господа. Як ми допомагатимемо їм зростати у духовному житті та поглиблювати ці свіжі відносини з Господом? Люди будуть духовно прокидатися, усвідомлювати свої духовні потреби та приходити до спасіння. Як ми виховуватимемо цих новонавернених та піклуватимемося про них, щоб вони досягли зрілості? Якщо ми маємо віру, що Бог зробить велике не лише в наших серцях, але й у церкві загалом, то нам слід готуватися самим та готувати інших лідерів до навчання і виховання не одного і не двох, а багатьох людей. Нам слід приготуватися до «наслідків».

Е. Протистояння сатани

Ми маємо розуміти, що будь-яке прагнення до відродження є прямим протистоянням сатані і його царству, а тому він зробить усе, що в його владі, щоб нас обманути та знищити. Сатана буде робити все можливе, щоб перешкодити відродженню і пробудженню, і навіть тоді, коли відродження прийде, він не припинить свою роботу. Спокуси можуть приходити в найрізноманітніших формах. Це може бути надмірна увага до себе і до того, як Бог вико-

ристав нас, а не до Бога і до того, що Він здійснив. Це може бути впевненість у тому, що відродження стається завдяки нашим планам, молитвам, роботі, «успіху». Усі ці вияви можуть викликати у нас гордість за те, яка велика та активна у нас церква, та усунути радість від того, що Бог діє. Деяких сатана намагатиметься спокусити прагненням до постійного емоційного піднесення, коли звичайні емоції, які бувають на початку, почнуть згасати. Це може призвести до штучного викликання певних емоцій. Правдиве відродження дійсно буде породжувати емоції, але його продовження не залежить від них. Емоції є похідними відродження, а не його метою. Готуючись до відродження, ми повинні розуміти, що сатана буде використовувати кожну можливість, щоб нас знищити, навіть тоді, коли ми перебуватимемо у потужному Божому русі.

Вправа 5

Дайте відповіді на питання. Яким чином ви залучені до підготовки до відродження? Які кроки вам ще досі треба зробити? Чи готується до відродження і пробудження ваша церква? Якщо так, то вкажіть, які кроки вона робить до цього. Якщо ні, то що ви можете зробити, щоб допомогти їй у такій підготовці?

Вправа 6

Проведіть півдня в молитві. Відведіть чотири години на молитву за кожним пунктом з розділу «Особиста підготовка». Дослідіть Писання і своє серце, прагнучи до особистого і загального відродження.

Суть цілого цього уроку полягає в тому, щоб ви особисто шукали відродження у своєму серці, а потім шукали Бога, прагнучи відродження у церкві. Вам треба опрацювати шість пунктів, тому ви можете спочатку провести деякий час у поклонінні, потім відвести по півгодини на кожен із них і закінчити цей час молитви аналізом та оцінкою.

IV. Наслідки відродження

Відродження, прийшовши, приносить із собою довгострокові результати, які впливають на церкву і суспільство. Цей розділ є узагальненням того, що можна було побачити у біблійних та історичних прикладах відроджень.

А. Усвідомлення гріховності

У церкві буде усвідомлення гріховності та прагнення виправити свої відносини з Богом. Це приведе до публічного сповідання та відшкодування і надолуження. Часто це починається зі сповіді тих, хто веде за собою інших (Давид, Неемія). Так, це частина підготовки до відродження, але така атмосфера наповнить всю церкву, вплине на всю місцеву громаду, коли Святий Дух матиме свободу здійснювати Свою працю докору за гріхи, яка стане можливою завдяки покаянню Божого народу.

Б. Ревне прагнення до Христа

Палка любов до Господа стане панівним духом у церкві. Богові постійно буде підноситися хвала. Пануватиме дух свободи, який буде вищим за традиції, а також очікування того, що Бог виявлятиме Себе значно потужніше, ніж зазвичай буває на богослужіннях.

В. Завзяття у благовісті

«Та ви приймете силу, як Дух Святий злине на вас, і Моїми ви свідками будете в Єрусалимі, і в усій Юдеї та в Самарії, та аж до останнього краю землі» (Дії 1:8). Свідчення про Христа та Євангелію є виявом оновленої любові до Христа. Ревне бажання розповідати про те, що робить Бог і які бажання є у Його серці, приходить на місце почуття обов'язку і провини, які нерідко стають поштовхом до свідчення. Коли люди бачать перемінене життя християн, сповнене понад міру плодами Духа, у них з'являється бажання прислухатися і зробити відповідні кроки. Ентузіазм, що супроводжується наочними доказами, є потужним знаряддям, і люди будуть приходити до Христа.

Г. Пробудження тих, хто гине

Коли християни активно свідчать про свою віру, неминуче будуть ставатися численні навернення. Коли Божий народ говоритиме про Бога, духовне пробудження буде. Ми розглянули, який вплив на невірних мало те відродження, що сталося в церквах Уельсу. Щоразу, коли відбувається відродження, невірні починають шукати Бога. Відродження приводять до оновлення і розширення місіонерської роботи. Ми бачили, як місіонерський рух поширився цілим світом завдяки відродженню серед моравських братів. Відродження в Англії та в Америці у 19-му столітті дало поштовх сучасному місіонерському рухові.

Д. Голод до Божого Слова

Біблія раптово стає живою та дієвою в житті окремих людей і цілої церкви. Духовне починає здаватися нагальним. Виникає прагнення до глибшого пізнання Божих бажань у нашому новому і ревному пошуку Господа. Читання Біблії перестає бути обов'язком, який виконується для того, щоб показати себе добрим християнином. Натомість воно перетворюється на радість від можливості чути Божий голос, який звертається до людини по-новому. Зникає бажання триматися від Бога на відстані, пропадає страх зазирати у дзеркало Його Слова, а на заміну приходить бажання пізнати якомога більше, як догодити Йому та показати Йому свою любов, виявити Йому свій послух, чимось Йому послужити.

Е. Святість

Коли Дух керує нашим життям, Він буде виробляти Свій плід — уподібнення Христові. Любов і єдність стануть правилом, а не винятком — як у житті окремих людей, так і в житті цілої церкви. У людей з'явиться бажання проводити час з Богом, а можливість молитви буде сприйматися як честь, а не неприємний обов'язок. Співчуття до бідних і нужденних буде виявлятися скрізь.

Ж. Вплив на суспільство

Історія доводить, що відродження приводили до значних соціальних змін. Коли велика кількість нововернутих додається до церкви за порівняно невеликий проміжок часу, це відбувається і на суспільстві в цілому. Історики стверджують, що саме результати відродження, скерованого Джоном Уеслі, зберегли Англію від кривавої революції на зразок французької. Після відродження в Уельсі в 1904–1905 роках різко знизився рівень злочинності та пияцтва. Паби (корчми) зазнавали серйозних збитків, а лайлива мова практично зникла.

Вправа 7

Настав час дослідити духовний стан вашої місцевої церкви. Складіть перелік з усіх згаданих вище результатів відродження і напроти кожного результату зазначте число на шкалі від 1 до 10. Вказане число — це оцінка вашого стану та стану вашої церкви (1 означає, що ця ознака виявляється дуже мало, а 10 — що вона виявляється в повній мірі).

Завершення

Дати визначення відродженню не так вже й легко. Нам би хотілося кількома словами чи фразами пояснити, що таке відродження, але це неможливо. Відродження — це Божа дія, і тому ми не завжди можемо дати йому чітке визначення. Хтось може сказати, що відродження відбувається тоді, коли до Христа приходить багато людей, інший скаже, що відродження — це коли церква оновлюється зсередини, а третій буде стверджувати, що відродження починається в серці християнина. Утім ми точно знаємо, що відродження виявляється у наверненні наших сердець до Бога та щирому шуканні Його всім серцем, всією душею і всім розумом. Ми також знаємо, що результатом є те, що церква стає значно подібнішою до церкви, описаної у Новому Заповіті: живою, активною та динамічною.

Досліджувати відродження та говорити про нього може бути цікаво, це може навіть стати джерелом натхнення або поштовхом до дії, але має настати час, коли кожен вирішує для себе, чи буде він частиною відродження. Ми знаємо, що відродження приходить лише від Духа Божого і лише так, як Він вважає за потрібне, але у багатьох зі згаданих нами відроджень Бог ставив одну людину головним лідером — одну людину, яка хотіла праведного життя, хотіла бачити потужну дію Божої руки, яка молилася і віддалася відродженню цілковито.

Чи будете ви такою Божою людиною?

Підсумок курсу

Якщо ви були наполегливими і пройшли всі 13 уроків «Посвяченого християнського життя», тепер прийшов час взяти те, що ви дізналися, і зробити ці знання частиною свого повсякденного життя. Ми обговорювали мету християнського життя, роль Бога Святого Духа, а також діяльність сатани, Христового ворога. Зросло наше розуміння таких складових молитовного життя, як особиста хвала та поклоніння, а також прохання і заступництво. Ми зосереджували особливу увагу на тому, що Біблія завжди повинна бути живою і дієвою силою в нашому житті. Переміна на образ Христа є прекрасною метою для нашого життя, і коли ми прагнемо до постійної дії Святого Духа всередині нас, навколо нас з'являється краса. Ми довідалися, що страждання трапляються з усіма, але Бог хоче використовувати їх, щоб змінювати нас, наближаючи до Себе. Ми коротко розглянули тему спільності християн і наш обов'язок піклуватися одне про одного, усуваючи різноманітні конфлікти заради здоров'я всього Тіла Христового. Ми говорили про дари Святого Духа, якими Він обдарував церкву та окремих християн для добра всіх, давши нам можливості служити й у церкві, і за її межами. В уроці 12 «Використання часу» ми опрацьовували тему мудрого використання часу, розмірковуючи про те, як наші духовні цілі повинні постійно ставати частиною нашого життя, щоб у нас було правдиве розуміння того, як ми рухаємося до найголовнішої мети нашого життя — принесення слави Богові. Упродовж цього курсу у вас було чимало можливостей для нової посвяти та поглиблення духовного життя, але проходження курсу про посвяту та відданість у християнському житті не зробить вас посвяченим християнином — воно лише дає вам засоби до того, щоб ним стати. А останній урок, який ми щойно пройшли, — це можливість для Тіла Христового і вашої місцевої громади прийняти рішення зробити все можливе, щоб стати провідниками відродження. Що ви бачите у своєму серці? Можливо, варто почати зі слів: «Випробуй, Боже, мене, і пізнай моє серце».

Якщо ви пройшли всі уроки, то ви добре вчилися та чимало попрацювали, зокрема, виробили звичку регулярно проводили багато часу в особистому спілкуванні з Господом і вивчили напам'ять Євреїв 11, де наводяться прекрасні приклади віри, які стимулюють нас у нашому

християнському житті. Прийміть зараз для себе рішення, що ви будете регулярно, кілька разів на рік, повертатися до цього курсу, щоб повторювати один з уроків і ще раз перечитувати 3 книги, які ми використали для курсу: «Християнський секрет щасливого життя» Ганни Уайтолл Сміт; «Повна віддача» Ендрю Мюррея; «Глибше християнське життя» Ендрю Мюррея. В додатках до уроків були використані розділи цих книг, але якщо ви цього ще не зробили, то ми рекомендуємо придбати ці книги повністю. Але не для того щоб припадати пилом на полиці, нехай вони стануть частиною вашого християнського розвитку, а ті, хто пройшов цей шлях перед вами, нехай будуть вашим натхненням.

«Тож і ми, мавши навколо себе велику таку хмару свідків, скиньмо всякий тягар та гріх, що обилутує нас, та й біжім з терпеливістю до боротьби, яка перед нами, дивлячись на Ісуса...» (Євреїв 12:1–2).

Відповіді на питання

Питання 1

У них не було священика, який їх навчав би, та закону.

Питання 2

Вони звернулися до Бога та шукали Його, а Він дав їм знайти Себе.

Питання 3

Він очистив край від ідолів.

Питання 4

Вони принесли Богові жертви, а потім уклали угоду, щоб шукати Господа всім своїм серцем і всією душею, та заприсяглися навіть убити кожного, хто не буде цього робити.

Питання 5

Увесь народ зібрався разом та просив, щоб Ездра читав книгу Закону. Читання тривало від світанку аж до полудня. Потім кілька призначених чоловіків пояснювали закон народові.

Питання 6

Народ плакав. Найімовірніше, ці люди ніколи раніше не чули закону або не розуміли його, і їх огорнув смуток через те, що вони його порушили.

Питання 7

За те, що члени громади старанно працювали, не здавалися, були нетерпимі до зла, вміли розпізнавати неправдивих апостолів, були терплячими та витривалими.

Питання 8

Що вони покинули свою першу любов до Христа.

Питання 9

Що вони були літеплими до Нього, покладалися на свої багатства та не усвідомлювали своєї духовної убогості.

Питання 10

Псалом 85 — відновлення, відродження, милість, спасіння.

Ісаї 64 — щоб Бог зійшов, тобто явив Свою присутність Своєю силою; щоб простив їхні беззаконня.

Авакума 3 — щоб Бог оживив Своє діло.

Питання 11

Він прибуде раптово.

Питання 12

Він противиться гордим.

Питання 13

Про зосередженість на собі, через яку їхні молитви залишалися без відповіді.

Питання 14

Підкоритися Богові (7); наблизитись до Бога, очистити серце (8); журитися, сумувати та плакати (9); упокоритися перед Господнім лицем (10).

Питання 15

Обмовляння та осудження (11).

Упевненість у своїх планах на майбутнє (13).

Вихваляння та гордощі (16).

Питання 16

Людей зі зламаним духом, зламаним і впокореним серцем, вбогих і розбитих духом.

Питання 17

Чинити правосуддя, любити милосердя, ходити сумирно з Богом.

Питання 18

Піти та примиритися з тією людиною, щоб принесений дар був Богові до вподоби.

Питання 19

Не сумувати, облишити жалобу та святкувати встановлення правильних стосунків з Богом.

Питання 20

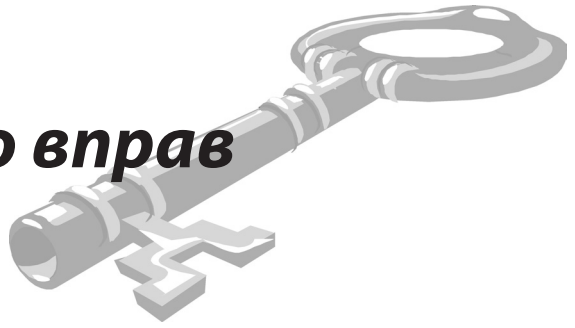
Ваша відповідь.

Питання 21

Повторення Закону 4:29–31 —вони знайдуть Його та повернуться до Нього.

Єремії 29:13–14 —вони знайдуть Його, а Він верне їх «до того місця, звідки... вигнав».

Відповіді до вправ

Вправа 1

Ваша відповідь. Нижче подано кілька думок, які, ймовірно, були названі й у ваших спостереженнях.

Чинники, які привели до відродження у 2 Хронік 34:

Цар Йосія шукав Бога.

Він поскидав ідолів і порозбивав жертовники у краї.

Він відновив Божий Дім.

Було знайдено Закон, його почали читати та розуміти.

Подібності та відмінності між цими відродженнями:

Вони відбувалися в періоди моральної темряви, ідолопоклонства та гріха.

Вони почалися в серці однієї людини — людини, відданої Богові.

Велика кількість цих відроджень відбувалася у результаті того, що людям давалося Боже Слово.

Результатом усіх відроджень було повернення до поклоніння Богові.

Ідолопоклонство було знищено, і люди почали коритися Богу всім серцем.

Відродження часто (чи, можливо, завжди) супроводжуються радістю і піднесенням.

За відродженням ішов період процвітання і миру в державі.

Вправа 2

Ваша відповідь.

Вправа 3

Ваша відповідь.

Вправа 4

Ваша відповідь. На це може знадобитися певний час. Нерідко трапляється так, що ці гріхи стають «прихованими» давністю або виправданнями, тому моліться про це неодноразово, поки не побачите, що ви дійсно відкриті перед Богом.

Вправа 5

Ваша відповідь. Це дуже важлива вправа, якщо ви щиро бажаєте приходу відродження.

Вправа 6

Ваша відповідь.

Вправа 7

Можливо, наразі ви нічого не зможете вказати. Цілком можливо, що навпроти кожного пункту у вас стоятиме «1» або менше. Шукайте Бога далі, прагніть відродження, а коли воно прийде, визначте, які результати ви бачите і наскільки потужним був Божий рух серед вас. Продовжуйте очікувати, що Бог вершить великі справи!

